

Gott at búgva í Skals

Tað heldur Paulina Durhuus, úr Vestmanna, sum fór til Danmarkar at ganga á Handarbeiðslæraraskúlan í Skals við Viborg, fyrri nøkrum árum síðan. Hon hevði tá arbeitt sum heimahjálpi í nógv ár, men hevði havt í huganum at fingið sær slíka útbúgving leingi. Tá einki arbeiði var, gjøddi familjan av at flyta.

Paulina Durhuus var 35 ára gomul, tá hon fór undir útbúgvingina, hevði familju - mann og trí børn - men kortini eydnaðist tað teimum at flyta til Danmarkar og at finna seg væl til rættis í nýggja umhvørvinum.

Fekk lærarastarv

Paulina Durhuus fekk prógv í januar í ár, og hevur nú fingið starv sum lærari á Skals Handarbeiðsskole, sum eisini virkar sum háskúli.

Skals er væl kent stað millum føroyingar, tí har hava nógvir ungar gentur verið á háskúla. Háskúlin í Skals er handarbeiðsskúli, har undirvist verður í nógv-

um ymsum lærugreinum innan handverk, sigur Paulina Durhuus.

- Her koma næmingar úr øllum londum, eitt nú eru í løtuni næmingar úr Japan, Týskalandi, Íslandi og Letlandi. Tí hevði tað eisini verið hugaligt, um fleiri føroyskar gentur komu henda vegin, heldur Paulina.

Hon hevur sjálf gingið á háskúlanum í tvey skeið, áðrenn hon slapp inn á Handarbeiðslæraraskúlan.

- Tað er eisini ein góður møguleiki fyri tær, sum seinni ætla sær slíka útbúgving. Hava næmingar verið á háskúlanum, vita tær, hvat viðari útbúgvingin snýr seg um.

- Tað er eisini vanligt, at næmingarnir á háskúlanum halda fram í læraraskúlanum her. Tí er heldur einki fráfali í næmingatalinum á handarbeiðslæraraskúlanum.

Góðir møguleikar

Tað er einki aldersmark fyri, at sleppa inn á háskúlan, men best er um gentur

hava fyllt 18 ár, áðrenn tær fara so langt heimanítrá, heldur Paulina Durhuus, og skoytir upp: at eitt skeið varir í 20 vikur, og kommunan veitir stuðul, eins og ferðastuðul til næmingar.

Seinasta árið Paulina Durhuus gekk á lærararhandarbeiðsskúlanum, fekk hon - saman við Katrin Joensen í Klaksvík - til uppgávu at undirvisa tveimum zambiskum kvinnum, sum vóru á háskúlanum.

- Tær vildu so fegin sleppa at ganga eitt skeið aftrat, og fyri at hetta kundi lata seg gera, kravdi fyrstodukvinnan, at hesar fingi undirvising í summarfrítíðini.

- Jú, vit seymaðu brúðarkjólur, við flesum, perlum og slori, sigur Paulina skemtandi.

- Í Zambia eiga fátæk fólk einki, og als ikki slíkt sum ein brúðarkjola. Tað eiga bert rík fólk.

- Onnur gentan úr Zambia var ógít, men hin seymaði ein brúðarkjola, sum hon ætlaði at leiga út, tá hon

Paulina Durhuus, lærari á handarbeiðsskúlanum í Skals, gekk fyrst á háskúla og fór síðan á handarbeiðslæraraskúlan. Hon undirvísir í dag á handarbeiðsskúlanum

kom heim aftur.

Hugnaligur býur

Onnur tíðindi úr Skals eru, at Gunnhild Gaardsdal, fyrstodukvinnan í 33 ár, nú leggur frá sær.

Fyri hana kemur Bodil Høgenhaven, sum er útbúgvin á Tegne- og Industrikskolen í Keypmannahavn.

Hava ungdomar hug at fara til Skals at ganga á háskúla innan handarbeiði, skulu vit upplýsa, at har búgva 1400 fólk, og at bussambandið til Viborg, sum er 12 km., er ógvuliga gott.

Har er eisini ítróttarhøll, svimjihøll og fítbólts og hondbóltsvallir.

Umframt fakligu lærugreinarnar, hevur skúlin eisini meira almennt og upplýsandi innihald, sum aðrir háskúlar í Danmark.

Har eru hugnakvøld á skrání, fólkadansur, útfærðir og fyrilestrararðir, so sum háskúlar vanligi eru skipaðir.

Paulina Durhuus heldur, at tað er gott hugskot hjá áhugaðum, sum kanska einki hevur at triva í Føroyum, at fara á háskúla.

Hervíð er hugskotið latið viðari til lesarnar.

Dagny

Handarbeiðsskúlin í Skals, har pláss er fyri 65 næmingum. Hann virkar sum háskúli, og hvørt skeiðið er 20 vikur. Hevur tú áhuga fyri at læra handaligt arbeiði, er hetta kanska ein møguleiki

Brúkarakanning:

Verð við til at hjálpa øðrum

- Brúkarin veit best, hvussu tað hevur verið at fingið hesa nýggju viðgerð hjá okkum, og tí spyrja vit kvinnur, sum hava fingið eftirviðgerð fyri bróstkrabba í Føroyum, hvussu tær hava verið nøgdar, sigur Joan Ziskason, ráðgevi í Krabbameinsfelagnum

Ein av komandi døgnum verður spurnarblað sent øllum kvinnum, sum hava fingið eftirviðgerð og røkt fyri bróstkrabba í Føroyum.

Henda viðgerð hevur verið givin í Føroyum frá 1. juni 1988, sigur Joan Ziskason, sjúkrasystir og ráðgevi í Krabbameinsfelagnum.

- Aður før eftirviðgerðin fram á Ríkishospitalinum í Danmark.

Til tess at geva sjúklingum góða viðgerð og røkt í Føroyum, hava starvsfólkini á Landssjúkrahúsinum fingið efurútbúgving innan krabbameinssjúkur.

Serkæn viltja 2. hvønn mánað

Umframt hetta, so kemur ein serlækni og ein sjúkrasystir av Ríkishospitalinum til Føroya annan hvønn mánað, sum hava serligan kunneika til krabbameinssjúkur. Hesi undirvisa eisini við jøvnum millumbilum starvsfólkunum, sum hava við bróstkrabbasjúklingarnir at gera á Landssjúkrahúsinum.

- Vit vilja fegin vita, hvussu eftirviðgerðin og røktin hevur hildnast í Føroyum, í mun til hana, sum áður varð givin í Danmark.

- Hetta er nýggi viðgerð í Føroyum, sigur Joan Ziskason.

- Ofta verður sagt, at slík viðgerð er betri í Danmark. Hóast eg ikki ivist í, at lækna og sjúkrasystir á Landssjúkrahúsinum eru eins dugnalig sum tey í Danmark, so vilja vit kanna umstøðurnar, fyri at vita, hvat sjúklingarnir siga um hesi viðurskipti.

Brúkarakanning

- Krabbameinsfelagið fer í hesum føri virka sum brúkarafelag, og tí gera vit hesa kanning, fyri at vita, hvussu sjúklingarnir hava verið nøgdir við viðgerðina í Føroyum.

- Tað gagnliga er, at sjúklingarnir, sum áður noyddust at fara av landinum og

frá familjuni eina ferð um mánaðan gjøgnum longri tíð, nú kunnu vera heima.

- Í dag er kanska bert neyðugt at fara til Havnar nakrar dagar og fáa viðgerð í meira íheimligum umhvørvi. Umframt tað, so er tað hóast alt lættari at siga frá sínum hugsanum og at málbera seg á egnum máli.

- Kanningin vendir sær til kvinnur, sum hava fingið viðgerð og røkt í Føroyum, av tí at júst brúkarin best kann greiða frá hesum.

Umráðandi at svara

- Tey, ið eru um krabbameinssjúklingarnar hava eisini brúk fyri at vita, hvussu tað kennist at fara undir slíka viðgerð. Hóast starvsfólkini hevur allar møguleikar at hjálpa og stuðla, so er tað neyðugt hjá okkum at spyrja sjúklingarnar, um teir eru nøgdar og hvussu tað hevur gingist teimum, síðani viðgerðin fór fram.

Joan Ziskason sigur við Sosialin, at tað er umráðandi, at so nógvir kvinnur sum til ber, senda spurnarbløðini aftur.

Kanningin er gjørt á tann hátt, at fólk ikki eru navngivin, og tí ber ikki til at senda áminning út til hesi fólk.

- Um tað ikki ber til at svara innan 14 dagar, frá tí at fólk hava móttikið spurnarblaðið, eitt nú um tey eru burturstødd ella á annan hátt ikki hava fingið svarað, so skulu tey bert senda tað aftur, so skjótt sum til ber.

Tað er sjúkráhusverkið, sum sendir spurnarbløðini, og Krabbameinsfelagið ið stendur fyri kanningini.

Dagny

